ทักษะการเขียนของเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมศิลปสรางสรรคการวาดภาพประกอบการพิมพภาพ โรงเรียนตากสินราชานุสรณ์ อำเภอเมือง จังหวัดตาก

Writing Skills of Early Childhood Children for the Creative Arts Activities, Drawing, Illustration, and Printing, Taksin Rachanusorn School, Muang District, Tak Province

สุวนันท์ พาไพรสิน และ ชวนชม เครือเชียว
Suwanan Papraisin and Chuanchom Khrueahiao

บทคัดย่อ

ในการศึกษาครั้งนี้มีจุดมุงหมายเพื่อศึกษาเปรียบเทียบทักษะการเขียนของเด็กปฐมวัยกอนและหลังการทำกิจกรรมศิลปสรางสรรคการวาดภาพประกอบการพิมพภาพ กลุมตัวอยางที่ใชในการศึกษานี้ คือ เด็กปฐมวัยชาย – หญิง อายุระหวาง 5– 6 ปที่กำลังศึกษาอยูในชั้นอนุบาลปที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปการศึกษา 2563 โรงเรียนตากสินราชานุสรณ์ จังหวัดตาก จำนวน 20 คน ซึ่งไดมาจากการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 1 หองเรียน ผูศึกษาเปนผูดำเนินการทดลองดวยตนเอง โดยทำการทดลองสัปดาหละ 5 วันๆ ละ 20 นาที รวมระยะเวลาในการทดลอง 8 สัปดาห เครื่องมือที่ใชในการศึกษาครั้งนี้ คือ แผนการจัดกิจกรรมศิลปสรางสรรคการวาดภาพประกอบการพิมพภาพและแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนของเด็กปฐมวัย ผูศึกษาใชแผนการทดลอง แบบ One – Group Pretest Posttest Design สถิติที่ใชในการ วิเคราะหขอมูล คือ t – test for Dependent Samples

ผลการวิจัยพบว่า

ทักษะการเขียนของเด็กปฐมวัยหลังการทำกิจกรรมศิลปสรางสรรคการวาดภาพประกอบการพิมพภาพสูงกวากอนทำกิจกรรมศิลปะสรางสรรคการวาดภาพประกอบการพิมพภาพอยางมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพบวาเด็กปฐมวัยสวนใหญมีทักษะการเขียนทั้งโดยรวมและรายดานเพิ่มขึ้น คิดเปนรอยละ 95.00 ของนักเรียนทั้งหมด

คำสำคัญ : ทักษะการเขียน, กิจกรรมศิลปสรางสรรค์, การวาดภาพประกอบการพิมพภาพ

Abstracts

The aim of this study was to compare the writing skills of early childhood children before and after the creative arts activities, drawing, illustration, and printing. The sample group used in this study was 20 male and female preschool children aged 5–6 who were studying in kindergarten year 3, semester 2, academic year 2020, Taksin Rachanusorn School, Tak Province. The results were obtained from a specific selection of 1 classroom. The student conducted the experiment by herself/ himself. The experiment was conducted 5 days a week for 20 minutes each, including an 8-week trial period. The tools used in this study were creative art activities plans, illustration drawing, printmaking, and early childhood writing skills test. The study used the One - Group Pretest Posttest Design experimental plan. Analyzing data is t-test for dependent samples.

The research found that :

The results of the study showed that the writing skills of early childhood children after creative art activities, drawing, illustration and printing, were significantly higher than those before, statistically significant at the .01 level. Most have increased in overall and individual writing skills, representing 95.00 percent of all students.

Keywords: Writing Skill, Creative Arts Activities, Illustration Printing

.

บทนำ

เด็กเปนทรัพยากรที่สำคัญของชาติเปนวัยพื้นฐานแหงชีวิตที่ตองไดรับการอบรมเลี้ยงดูเปนอยางดีตั้งแตแรกเกิดถึงอายุ 6 ขวบ เด็กวัยนี้จะเกิดการเรียนรูมากที่สุดในชีวิต (ขวัญชัย สุลัยศรี. 2547: 6) เพราะเปนวัยที่รางกายและสมองกำลังเจริญเติบโต ถาเด็กไดรับการเลี้ยงดูที่ดีและถูกตอง ตามหลักจิตวิทยาและหลักวิชาการอื่นๆ ที่เกี่ยวของเด็กก็จะพัฒนาไดเต็มตามศักยภาพ (เพ็ญทิพา อวมมณี. 2547: 1; อางอิงจาก นโยบายและแผนการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย. 2545 - 2549: 1) ดังนั้นการเตรียมความพรอมสำหรับเด็กปฐมวัย เพื่อที่จะไดรับการพัฒนาทั้งดานรางกาย อารมณ จิตใจ - สังคมและสติปญญา จึงมีความสำคัญดังที่นักจิตวิทยาการศึกษาไดกลาวถึงความสำคัญ ในชวง 6 ปแรกของชีวิตวาเปนชวงที่พัฒนาการทั้ง 4 ดาน กำลังพัฒนาอยางรวดเร็ว จึงเปนระยะเหมาะสมที่สุดตอการวางรากฐานของการพัฒนาการทุกดานใหกับเด็กอยางมั่นคงและถูกตองเพราะ เด็กในวัยวัยนี้งายตอการปลูกฝังพฤติกรรม และการเรียนรูสิ่งตางๆ (บังอร จำปา. ม ป.ป.: 1) ดังที่บลูม(เพ็ญทิพา อวมมณี. 2547: 1; อางอิงจาก Bloom. 1964: 88) กลาววา สติปญญาของเด็กจะพัฒนาเพิ่มขึ้นเปน 50 เปอรเซ็นต เมื่อ อายุ 4 ป และในระหวางอายุ 4 - 8 ป สติปญญาของเด็กจะพัฒนาเปน 80 เปอรเซ็นต นอกจากนี้ เพียเจต (Piaget) ไดกลาวกวา พัฒนาการทางสติปญญาที่เกิดขึ้นในชวง ปฐมวัยนี้จะเปนรากฐาน แกการพัฒนาทางสติปญญาในระดับตอไป จะเห็นไดวาเด็กวัยนี้ จึงควรไดรับการสงเสริม และกระตุนดวยกิจกรรมที่สามารถสรางเสริมสติปญญา พัฒนาความคิดและพัฒนาการดานหนึ่งของเด็กปฐมวัยที่ควรไดรับการสงเสริมคือ ทักษะทางภาษา การสงเสริมทักษะทางภาษาแกเด็กปฐมวัยเปนสิ่งจำเปนเพราะภาษาเปนเครื่องมือในการแสดงออกของความคิดความรูสึกกันและกัน นอกจากนี้ บรูเนอร (Bruner. 1961: 55) กลาววา ภาษาเปนทั้งศาสตรและศิลปที่ตองอาศัยทักษะทั้ง 4 ดานคือ การฟง การพูด การอาน และการเขียน เพื่อใชในการรับสงขอมูลถาเด็กไดรับการสงเสริมทักษะทางภาษาครบทุกดานอยางเพียงพอจะทำ ใหการเรียนรูประสบการณของเด็กเปนไปอยางมั่นคงยิ่งขึ้น ซึ่งกุลยา ตันติผลาชีวะ (2547: 143) กลาววาเด็กปฐมวัยเรียนรูภาษาจากการมีปฏิสัมพันธกับบุคคลรอบขางและสิ่งตางๆ จากการ ไดเห็น ไดฟง การไดสัมผัส การลองผิดลองถูกการเรา และการใหแรงเสริม เปนสิ่งที่ชวยใหเด็กมีพัฒนาการ ทางภาษาจนกระทั่งสามารถใชภาษาในการติดตอสื่อสารได ดังนั้นการที่เด็กจะสามารถสื่อ ความหมายใหผูอื่นเขาใจนั้นตองอาศัยภาษา

ในปจจุบันนี้ พอ แม ผูปกครอง ของเด็กปฐมวัยจะมีความภาคภูมิใจเมื่อเด็กสามารถอานได เขียนได พอ แมจะชื่นชมในโรงเรียนและครูที่สอนมากและจะไมพอใจถาลูกอยูชั้นอนุบาลแลวอานเขียนไมได ดังนั้นทั้งครู และผูบริหารโรงเรียน ก็จะเรงรัดสอน ใหเด็ก อาน และเขียนได (นิตยาวิยาภรณ. 2547: 18) โดยที่เด็กยังไมเขาใจความหมาย และไมสามารถบังคับกลามเนื้อมือและความสัมพันธระหวางมือกับตาได ซึ่งจะเกิดผลเสียกับเด็ก เด็กจะเกิดความเครียดทางอารมณ รูสึกผิดหวังเมื่อเขียนไมไดผลที่ตามมาคือ เด็กจะเกลียดการเขียนและไมอยากมาโรงเรียน อีกทั้งทางครูและโรงเรียนไมไดจัดกิจกรรมเพื่อสงเสริมหรือเตรียมความพรอมใหกับเด็กในการพัฒนากลามเนื้อมือและตาประสานสัมพันธกันซึ่งความพรอมในการเขียนของเด็กตองมาจากความพรอมของเด็กและการใหเด็กไดทำกิจกรรมตางๆ ไดลงมือสัมผัสกับอุปกรณ ไดลองผิด ลองถูก ไดคิดตัดสินใจ และไดการฝกฝนการทำงานประสานสัมพันธระหวางกลามเนื้อมือ – ตา เพื่อพัฒนาไปสูการใชมือในการเขียน และทำกิจกรรมทางการเรียนอื่นๆ ตอไป จากสภาพปญหาที่กลาวมาทำใหผูวิจัยตระหนักถึงความสำคัญ และสนใจที่จะศึกษาการจัดกิจกรรมศิลปสรางสรรคการพิมพภาพที่มีผลตอการพัฒนาดานการเขียนของเด็กปฐมวัย เพื่อใหผูที่เกี่ยวของและสนใจได นำผลการศึกษาครั้งนี้ไปใชเปนแนวทางในกาจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยตอไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนของเด็กปฐมวัยก อนและหลังการทำกิจกรรมศิลปะสรางสรรคการวาดภาพประกอบการพมิพภาพ
2. เพื่อศึกษาทักษะการเขียนของเด็กปฐมวัยที่ไดทำกิจกรรมศิลปสรางสรรคการวาดภาพประกอบการพิมพภาพ

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรที่ใชในการศึกษาครั้งนี้เปนนักเรียนชาย - หญิง อายุระหวาง 5-6 ป กำลังศึกษา ระดับชั้นอนุบาล 3 ภาคเรียนที่ 2 ปการศึกษา 2563 โรงเรียนตากสินราชานุสรณ์ จังหวัดตาก จำนวน 20 คน

2. กลุมตัวอยางที่ใชในการศึกษาครั้งนี้เปนนักเรียน ชาย - หญิง อายุระหวาง 5-6 ป กำลังศึกษา อยูในระดับชั้นอนุบาล 3 ภาคเรียนที่ 2 ป การศึกษา 2560 โรงเรียนตากสินราชานุสรณ์ จังหวัดตาก เปนการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 1 หองเรียน จำนวน 20 คน

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experiment Research) ซึ่งผูวิจัยไดดำเนินการ ทดลองโดยใชแผนการทดลองแบบ One - Group Pretest - Posttest Design

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดกิจกรรมศิลปสรางสรรคการวาดภาพประกอบการพิมพภาพ จำนวน 40 กิจกรรม ซึ่งผูวิจัยสรางขึ้นและมีการทดลองใชกับนักเรียนชั้นอนุบาลปที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ป การศึกษา 2563 โรงเรียนตากสินราชานุสรณ์ จำนวน 20 คนที่ไมใชกลุมตัวอยาง
2. แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนของเด็กปฐมวัยเปนแบบทดสอบเชิงรูปภาพ ซึ่งแบงเปน 3 ดาน ซึ่งผูศึกษาสรางขึ้นและผานการพิจารณาจากผูเชี่ยวชาญตลอดจนไดผานการทดลองใชกับนักเรียนชั้นอนุบาลปที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ป การศึกษา 2563 โรงเรียนตากสินราชานุสรณ์ จำนวน 15 คนที่ไมใชกลุมตัวอยางและนำผลการทดลองมาหาคาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ทั้ง 3 ฉบับเทากับ .94 ซึ่งแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนที่ไดคุณภาพนี้ประกอบดวย ดานที่ 1 ลีลามือ จำนวน 10 ขอ ดานที่ 2 ลากเสนตอจุดใหเปนภาพที่สมบรูณ จำนวน 10 ขอ ดานที่ 3 ลากเสนตอจุดใหเปนรูปตามแบบที่กำหนด จำนวน 10 ขอ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. กอนดำเนินการทดลองผูศึกษาทำการทดสอบ (Pretest) กลุมตัวอยางทั้งหมด โดยใช แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนของเด็กปฐมวัยที่ผูศึกษาสรางขึ้นแลวตรวจใหคะแนนตามเกณฑที่กำหนด
2. ผูศึกษาเปนผูดำเนินการทดลองดวยตนเอง โดยกลุมตัวอยางจะไดรับการจัดกิจกรรม ศิลปะสรางสรรคการวาดภาพประกอบการพิมพภาพใชระยะเวลาในการทดลอง 8 สัปดาห โดยจัด สัปดาหละ 5 วัน วันละ 1 ครั้งๆ ละ 20 นาที ชวงเวลา 10.00 - 10.20 น. รวมทั้งสิ้น 40 ครั้ง
3. หลังเสร็จสิ้นการทดลองผูศึกษาทำการทดสอบ หลังการทดลอง (Posttest) กับกลุม ตัวอยาง โดยใชแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนของเด็กปฐมวัยฉบับเดียวกันกับแบบทดสอบที่ใช กอนการทดลองแลวตรวจใหคะแนนตามเกณฑที่กำหนด
4. นำคะแนนที่ไดจากการทดสอบวัดทักษะการเขียนของเด็กปฐมวัยมาทำการวิเคราะห ขอมูลเพื่อตรวจสอบสมมติฐาน

ผลการวิจัย

พบว่า 1) การทำกิจกรรมศิลปสรางสรรคการวาดภาพประกอบการพิมพภาพ มีทักษะการเขียน โดยรวมของดานการลากเสนตอจุดใหเปนภาพที่สมบูรณ และดานการลากเสนตอจุดใหเปนภาพตาม แบบที่กำหนดสูงขึ้น อยางมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สวนดานลีลามือสูงขึ้นอยางมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 2) เด็กปฐมวัยหลังไดรับการทำกิจกรรมศิลปสรางสรรคการวาดภาพประกอบการพิมพภาพมีทักษะการเขียนโดยรวมเพิ่มขึ้นรอยละ 95 ของจำนวนเด็กทั้งหมดเมื่อแยกเปนรายดานเด็กปฐมวัยมีทักษะการเขียนดานที่ 1 ลีลามือ เพิ่มขึ้นรอยละ 50 ดานที่ 2 การลากเสนตอจุดใหเปนภาพที่สมบูรณ เพิ่มขึ้นรอยละ 80 และดานที่ 3 การลากเสนตอจุดโดยสรางภาพตามแบบที่กำหนดเพิ่มขึ้นรอยละ 85 สวนเด็กปฐมวัยที่มีทักษะการเขียนดานที่ 1 ลีลามือลดลง รอยละ 15 สวนดานที่ 2การลากเสนตอจุดใหเปนภาพที่สมบูรณ และ ดานที่ 3 การลากเสนตอจุดใหเปนภาพตามแบบที่กำหนดมีจำนวนเด็กปฐมวัยที่มีทักษะการเขียน ลดลงรอยละ 5 เทานั้น